

Асоціація серцево-судинних хірургів України
в і т а є
Геннадія Васильовича КНИШОВА
з 80-річним ювілеєм!

Геннадій Васильович Книшов – доктор медичних наук (1975), професор (1984), академік НАН України (відділення молекулярної біології, біохімії, експериментальної і клінічної фізіології, травень 2006), академік НАМН України (хірургія, березень 1994), іноземний академік РАМН; директор Національного інституту серцево-судинної хірургії імені М.М. Амосова НАМН (1988), завідувач відділу рентген-хірургічних методів лікування гострої коронарної недостатності (1993); завідувач кафедри хірургії серця та магістральних судин Національної медичної академії післядипломної освіти ім. П. Шупика (1992); член Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки (1997); член Президії НАМН України, член комітету з етики.

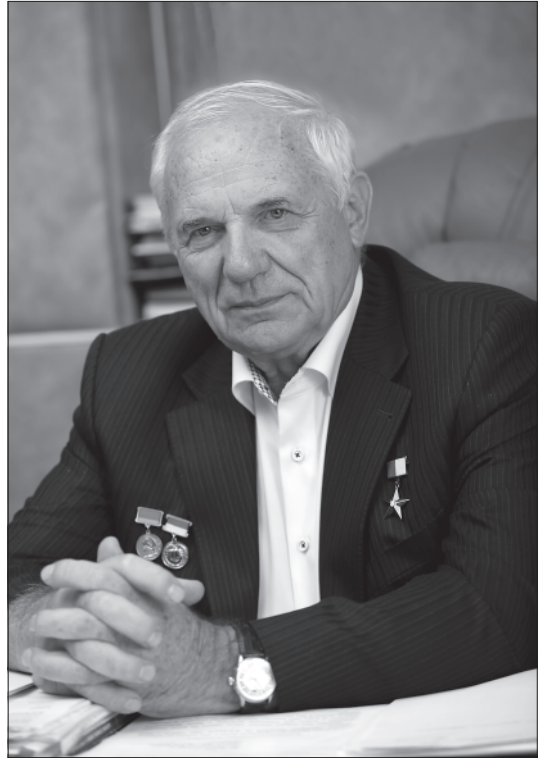
Заслужений діяч науки і техніки України (1994), двічі Лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (1988, 2005), нагороджений Орденами князя Ярослава Мудрого V та IV ступенів (1999, 2008), Герой України (з врученням ордена Держави, 2004), золотою медаллю академіка РАМН О.М. Бакулева, медаллю академіка РАМН В.І. Бураковського, відзнакою НАМН України «Медаль ім. М.М. Амосова», лауреат премій імені М.М. Амосова, О.М. Бакулева.

Геннадій Васильович Книшов народився 6 серпня 1934 року в м. Дебальцево Донецької області.

Закінчив Донецький медичний інститут, лікувальний факультет (1952–1958), лікар-лікувальник; захистив кандидатську дисертацію «Хірургічна тактика за мітрального стенозу, ускладненого тромбозом лівого передсердя» (1965), докторську дисертацію «Протезування мітрального клапана при набутій недостатності» (1975). Проїшов шлях від аспіранта до директора Інституту.

Президент Асоціації серцево-судинних хірургів України (1991), голова Експертної ради з хірургічних хвороб ВАК України (1993–1998), член Європейської асоціації серцево-торакальних хірургів (1960), член Американської асоціації торакальних хірургів (1993).

Автор (співатор) понад 500 наукових праць. Його науковий доробок становлять понад 10 монографій, в тому числі «Кибернетика серцевої хірургії» (1984),

«Приобретенные пороки сердца» (1997), «Шпитальна хірургія» (1999), «Серцева недостатність» (2000), «Кровоносні судини, ренін-ангіотензинова система та артеріальні гіпертензії» (2000), «Опухоли сердца: Проблемы диагностики и хирургического лечения» (2005), «Инфекционный эндокардит» (2004). Серед його статей: «Прогностична значущість факторів функціонального стану серця при аортокоронарному шунтуванні» (1987), «Хірургічне лікування клапанного інфекційного ендокардиту» (1987), «Діагностика стану коронарного русла і функція аутовенозних шунтів у хворих ішемічною хворобою серця у віддалені строки після аорто-коронарного шунтування» (1988), «Коронарна хірургія: реальність та перспективи» (1996), «Aortic Aneurisms at the site of the repair of coarctation of the aorta» (1996), «Принцип “золотого сечения” в регуляції серцево-судинної системи: теоретические и клиничко-физиологические исследования» (2000), «Surgical treatment of Wolf-Parkinson-White syndrome during plastic operation in patients with Ebstein's anomaly» (2000). Є автором 49 винаходів.

Підготував понад 40 кандидатів та докторів наук.

Виконав понад 5000 операцій на серці.

Жизнь, посвященная спасению сердец

В.Б. Максименко

ДУ «Національний інститут серцево-судинної хірургії імені М.М. Амосова НАМН»

6 августа 2014 г. исполняется 80 лет Геннадию Васильевичу Кнышову, выдающемуся кардиохирургу, ученому с мировым именем, Герою Украины, директору ГУ «Національний інститут серцево-судинної хірургії імені Н.М. Амосова НАМН», академику НАН Украины и НАМН Украины, иностранному академику Российской АМН, Заслуженному деятелю науки и техники Украины, дважды Лауреату Государственных премий Украины.

Г.В. Кнышов родился в городе Дебальцево Донецкой области в семье железнодорожников. С детства влюбленный в природу, хотел изучать ее недра, быть геологом, но волею случая поступил в Донецкий медицинский институт, где проявил активность, стал душой студенческого общества. Был комсоргом — сначала группы, потом курса, неизменным организатором студенческой самодеятельности. Ему даже предсказывали театральную карьеру, но все песенно-танцевальные попытки были лишь данью молодости и отдушиной в настойчивой и серьезной учебе будущего врача. Это на всю жизнь сформировало в его душе безграничную любовь к искусству, способность понимать и чувствовать прекрасное, которое проявляется во всем, и в первую очередь, в обучении, в общении с единомышленниками, лечении больных, научной работе.

В 1958 году Г.В. Кнышов окончил Донецкий медицинский институт и был направлен хирургом в Донецкую областную больницу, где молодой хирург сделал первые профессиональные шаги и за 4 года вырос до уровня авторитетного специалиста. Успешно делал операции на всех органах, кроме сердца и легких, а хотелось освоить и эту сложную хирургию. Поэтому, когда выпал случай пройти стажировку в Киевском институте туберкулеза и грудной хирургии, поехал не раздумывая. Уже через три месяца под контролем Николая Михайловича Амосова перспективный стажер выполнил первую самостоятельную операцию на сердце.